

Arkivsak-dok. 202320166-2
Saksbehandler Runar Myrvang

Saksgang	Møtedato	Utvalgssaksnr
Fylkesutvalget 2019-2023	05.09.2023	184/23

Trøndelag fylkeskommunes svar på høring av revidert forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge

Fylkesdirektørens innstilling:

1. Fylkesutvalget mener det er positivt at forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 Midt-Norge er kortet ned, og spisset mer mot rovviltnemndas ansvarsområde. Dette vil gjøre det tydeligere hva som er rovviltnemndas myndighet og handlingsrom.
2. Fylkesutvalget støtter at det skal jobbes for felles forvaltning av den sørnorske jervebestanden, med felles jervesone og felles bestandsmål.
3. Det bør sees på hva som kan gjøres for å redusere tapene som noen reinbeitedistrikt opplever. Rovviltnemnda bør klargjøre hvordan punktet om maksimum to årlige ynglinger innenfor reinbeitedistrikt i forvaltningsområdet for jerv skal følges opp.
4. Fylkesutvalget mener at rovviltnemnda bør se nærmere på hva som må gjøres for å nå bestandsmålet for bjørn i region 6. Alternativt få vurdert om bestandsmålet på 3 årlige ynglinger er realistisk, gitt den svenske forvaltninga av bjørn og konflikten med beitenæringa som grenser til forvaltningsområdet, da dette er områder som er godt egna for bjørn.

Carl-Jakob Midttun
Fylkesdirektør

Kirsten Indgjerd Værdal
Direktør for plan, næring og kulturminner

Vedlegg:

Nummererte vedlegg som følger saken:

Andre refererte dokumenter i saken:

- [Forskrift om forvaltning av rovvilt](#)
- [Bischof, Richard and Swenson Jon E. 2010. Estimating the number of annual reproductions based on the number of female brown bears documented in Norway in 2008 and 2009.](#)
- [Støen, O.-G., Thorsen, N.H., Nilsen, E.B., Rivrud, I.M. & Kindberg, J. 2021. Brunbjørnbuffers arealbehov og betydningen av svensk forvaltning for bestandsutviklingen i Region 6. NINA Rapport 1952. Norsk institutt for naturforskning](#)
- [Linnell, J. D. C., Støen, O.-G., Hansen, I., Eilertsen, S., Flagstad, Ø. Gervasi, V., Brøseth, H., Swenson, J. & Odden, J. 2015. Utredning om endring i yngleområdene for jerv og bjørn i rovvilt region 6 – NINA Rapport 1123. 36 s.](#)
- [Mattisson, J. & Brøseth, H. 2022.. Ynglere registrering av jerv i Norge i 2022. NINA rapport 2179. Norsk institutt for naturforskning](#)
- [Rovdata - Hiregistrering av jerv 2023](#)

Sammendrag

Rovviltnemnda i region 6 Midt-Norge har sendt regional forvaltningsplan for rovvilt på høring. Det forslås ingen store endringer fra dagens plan av hensyn til forutsigbarhet i rovviltforvaltninga. Forvaltningsplanen er kortet ned en del og spisset mer mot rovviltnemndas ansvarsområde.

Bakgrunn:

Gjeldende forvaltningsplan for store rovdyr i region 6 Midt-Norge er fra 2018. Region 6 omfatter fylkene Trøndelag og Møre og Romsdal. Rovviltnemnda i region 6 vedtok i møte 31. oktober 2022 å revidere forvaltningsplanen fra 2018. Rovviltnemnda signaliserte i oppstartsmeldingen at revideringen ikke skal medføre store endringer, da dette vil skape uforutsigbarhet, noe som ikke er ønskelig. Rovviltnemnda mottok 42 innspill i forbindelse med varsel om oppstart med revidering av planen.

Faktiske opplysninger:

Stortinget ønsker at rovviltforvaltning skal være mest mulig lokalt forankret, og har derfor fastsatt grenser for åtte forvaltningsregioner for rovvilt. Hver av disse styres av en politisk valgt rovviltnemnd (representanter fra Sametinget og fylkesutvalg der hvor det er formannskapsmodell). Følgende medlemmer er representanter i rovviltnemnda i region 6: Kari Anita Furunes (leder), Mattias Jåma (nestleder), Elise Holtan Pavall Årbogen, Kristin Marie Sørheim, Per Olav Skurdal Hopsø og Pål Sæther Eiden. Rovviltnemnda har ansvar for at bestandene av rovvilt opprettholdes på det nivået som Stortinget har fastsatt, samtidig som hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser ivaretas. Nemndene lager forvaltningsplaner hvor forvaltningsområdene for rovvilt bestemmes. Statsforvalteren har en rådgivende funksjon overfor rovviltnemndene. Statsforvalteren har også ansvaret for å behandle søknader om skadefelling av freda rovvilt.

Når bestanden av en rovviltart ligger på eller over bestandsmålet er det etter rovviltforskriften den regionale rovviltnemnda som har forvaltningsmyndigheten. Rovviltnemnda kan da vedta kvoter for kvotejakt, lisensjakt og skadefelling. Det er Statsforvalteren som behandler søknader om skadefelling innaför kvotene fastsatt av rovviltnemnda. Dersom bestandsmålet ikke er nådd er det Miljødirektoratet som har forvaltningsansvaret for arten.

Rovviltnemndas arbeid med forvaltningsplanen er forankret i forskrift om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 6 *Regional forvaltningsplan for rovvilt*. I en regional forvaltningsplan for rovvilt skal det etableres en geografisk differensiert forvaltning jf. § 1 i rovviltforskriften. Geografisk differensiert forvaltning vil si at det er definert områder hvor man ønsker at rovvilt skal etablere seg. I disse områdene er terskelen for felling av rovvilt høyere, og det er i større grad aktuelt med forebyggende tiltak for å beskytte beitedyr. Utenfor disse områdene ønsker man ikke at rovvilt skal etablere seg, og det skal legges til rette for dyr på utmarksbeite. Ønsket er at geografisk differensiering skal gi ei bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, björn og ulv, samtidig som næringsutövelse og andre samfunnsinteresser ivaretas. Hensynet til ulike interesser vil vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter jf. rovviltforskriftens § 1. For kongeörn er det ikke fastsatt noen egne forvaltningsområder, men et mål om at det skal være 850-1200 hekkende par i landet. Det er Statsforvalteren som har forvaltningsansvar for kongeörn. Kongeörn er dermed ikke omfattet av regional forvaltningsplan for rovvilt.

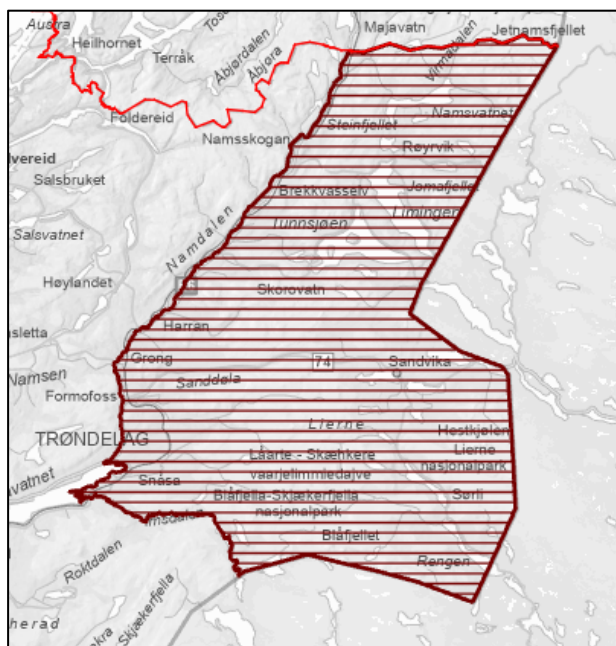
Forvaltningsområdene for gaupe, jerv og björn defineres av de regionale rovviltnemndene i forvaltningsplanene for rovvilt. Forvaltningsområdet for ulv er fastsatt av Stortinget. I region 6 er det noen kommuner/områder som ikke omfattes av forvaltningsområder for rovdyr. Dette gjelder Møre og Romsdal sørvest for Tingvollfjorden, Smøla, deler av Oppdal og Rennebu kommuner, Hitra, Frøya, Fosenhalvøya, Leka kommune, Røros kommune vest for FV30 og deler av Nærøysund kommune.

Endringer i revidert forvaltningsplan

Forvaltningsplanens oppbygning er noe endret fra dagens plan. I revidert plan er det fokusert hovedsakelig på tema og informasjon som er nødvendig for å forstå rovviltnemndas myndighet og prioritering av midler. I den gamle forvaltningsplanen var det mye mer generell bakgrunnsinformasjon om rovviltforvaltning og statistikk. Dette er i revidert forvaltningsplan erstattet med bruk av henvisninger og lenker til nettsider hvor det finnes oppdatert informasjon. Dette vil gjøre det tydeligere hva som er rovviltnemndas myndighet og handlingsrom.

Forvaltningsområdet for björn

Dagens forvaltningsområde for björn i region 6 er i Indre Namdal (figur 1).

Figur 1: Forvaltningsområdet for björn i region 6. Avgrenset av Nordlandsgrensen i nord, riksgrensen mot Sverige i øst, E6 i vest og Jørstadelva, Imsa og vassdraget (Grønningen, Skjelbreid, Holden) sørøstover til riksgrensen i sør. Fra det punktet Imsa krysser veien innover til Grønningen følger grensen veien. Grensen går på østsiden av vassdraget.

Beiteprioritert område: Områdene utenfor forvaltningsområdet for björn er beiteprioritert med tanke på björn.

Stortinget har bestemt at vi i Norge skal ha 13 årlige ynglinger* av björn fordelt på utvalgte rovviltregioner. I region 6 er målsettingen at det skal være beregna 3 årlige ynglinger. Siden 2010 er det kun i 2020 (estimert 2,9 ynglinger) at målet om 3 årlige ynglinger ble nådd i region 6. (*Definisjon av yngling hos et rovdyr er når et hunddyr føder unger. Hvert kull er en yngling. Kilde [Hva betyr faguttrykkene? - Besøkscenter rovdyr \(rovdyrsenter.no\)](https://www.rovdyr.no/)).

Siden björnen ligger i hi om vinteren er den mer krevende å overvåke enn de andre store rovdyrene i Norge, som hovedsakelig blir sporet på snø. Det er laget en modell som beregner hvor mange kull som teoretisk fødes årlig i Norge (Bischof & Swenson 2010). Denne modellen baserer seg på de årlige DNA-undersøkelsene i Norge (innsamlet biologisk materiale), sammen med kunnskap fra studieområder i Sverige om bl.a. björnens arealbruk, kjønnsfordeling, aldersfordeling i bestanden, binnerens alder ved første kull og dødelighet.

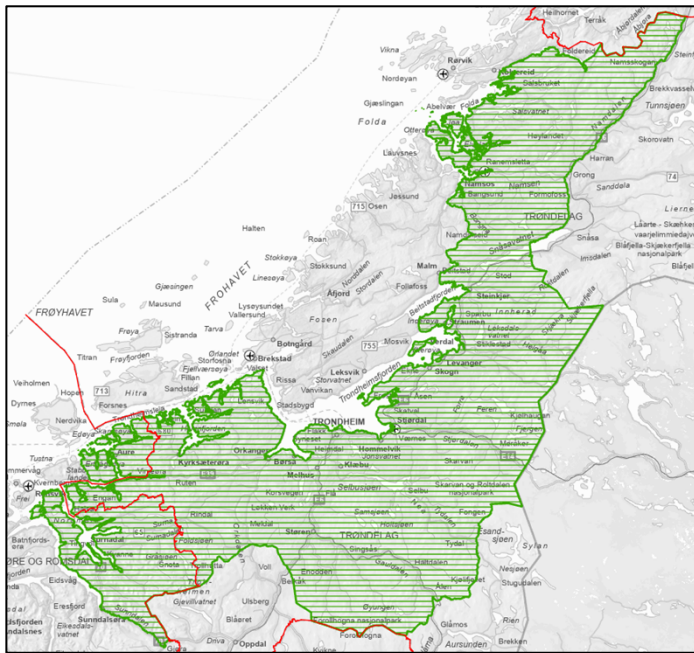
Det har over flere år vært diskutert om forvaltningsområdet for björn i region 6 bør endres for å raskere nå målet om 3 årlige ynglinger. NINA rapport 1123 fra 2015 konkluderte med at dagens forvaltningsområde er det best egna forvaltningsområdet for björn i regionen. Videre viser NINA rapport 1952 fra 2021 at forvaltningsområdet er stort nok og inneholder nok arealer med egna habitat for å nå målet om 3 årlige ynglinger. Rapporten peker på den svenske forvaltningen av björn som en av hovedårsakene til at målet om 3 årlige ynglinger ikke nås i region 6. Den svenske forvaltningen har i perioden 2011 til 2018 felt 23 binner i Sverige innenfor en 15 kilometer buffer fra forvaltningsområdet i region 6. Ti av disse binnerne hadde delvis tilhold i Norge. Rapporten viser også at det meste av det egna björnehabitatene innenfor forvaltningsområdet i regionen er i de sør-østlige deler mot grensen til Sverige og sørvestlige deler mot Namdalen. I disse områdene er det også mye egna habitat utenfor grensene av forvaltningsområdet inn i Sverige og vest for E6 i Namdalen. Dette kan føre til at binner i disse områdene har høyere risiko for å bli skutt i Sverige og høyere

sannsynlighet for å oppholde seg vest for E6. Området vest for E6 er beiteprioritert med tanke på björn.

Etter en gjennomgang av alle innspill til oppstartsmeldinga og problemstillinger som er knyttet opp mot forvaltningsområdet for björn i region 6, mener rovviltnemnda at forvaltningsområdet for björn bør forbli uendra.

Forvaltningsområde for gaupe

Forvaltningsområdet for gaupe holdes i stor grad uendret, men med bakgrunn i kommunesammenslåing justeres grensene mellom tidligere Namsos og Namdalseid kommuner og tidligere Steinkjer og Verran kommune i Trøndelag. Grensejusteringen innebærer at grensen i stedet for å følge tidligere kommunegrenser, nå følger nærliggende veier og vassdrag (figur 2). Bestandsmålet for gaupe i regionen er 12 årlige ynglinger. Bestandsmålet er stort sett nådd med god margin de siste 20 årene.

Figur 2: Forvaltningsområde for gaupe i region 6 med noen mindre endringer.

Beiteprioritert område:
Områdene utenfor forvaltningsområdet for gaupe er beiteprioritert med tanke på gaupe.

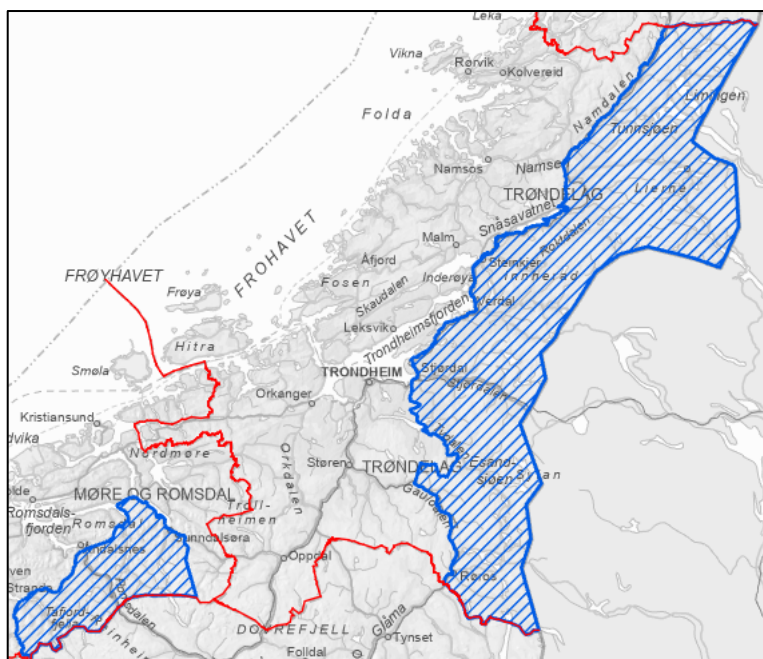
Forvaltningsområdet for jerv

Rovviltnemnda mottok flere innspill med ønske om endring av forvaltningsområdet for jerv i innspillsrunden til revideringa. Dette var særlig for området i Møre og Romsdal. Ved å redusere forvaltningsområdet i Møre og Romsdal vil det innebære at gjenstående forvaltningsområde blir svært lite. Sannsynligheten for å nå det fylkesvise målet om tre årlige ynglinger blir dermed kraftig redusert. Rovviltnemnda planlegger å ta initiativ ovenfor rovviltregion 3 Oppland for å få til felles forvaltning av den sørvestnorske jervebestanden. Fordeling av ynglinger og skadeomfang varierer fra år til år over fylkesgrensa i dette området.

I den nordlige delen av forvaltningsområdet for jerv foreslår rovviltnemnda en mindre grensejustering ved Snåsavatnet. Endringen innebærer at noen få landområder nord for Snåsavatnet, samt Byafjellet, tas ut av forvaltningsområdet (figur 3). Bakgrunnen for

denne endringen er at dagens grense er ulogisk med smale landområder som er fysisk adskilt fra øvrige områder i forvaltningsområdet på grunn av Snåsavatnet.

Bestandsmålet for jerv i regionen er 10 årlige ynglinger, hvorav 3 av disse skal være i Møre og Romsdal. Bestandsmålet er stort sett nådd med god margin de siste årene, med 14,3 årlige ynglinger i gjennomsnitt i perioden 2020-2022 (Mattison, J. og Brøseth, H. 2022).

Figur 3. Forvaltningsområdet for jerv i region 6 Midt-Norge.

Beiteprioritert område:
Områdene utenfor forvaltningsområdet er beiteprioritert med tanke på jerv.

Geografisk fordeling av de regionale bestandsmålene

De fylkesvise bestandsmålene for jerv videreføres, med mål om 3 ynglinger i Møre og Romsdal og 7 ynglinger i Trøndelag. I revidert plan er det tatt inn et mål om at antall jerveynglinger i hvert reinbeitedistrikt innenfor forvaltningsområdet for jerv ikke bør overstige to ynglinger årlig. Det innføres ikke fylkesvise bestandsmål for gaupe. Rovviltnemnda har som ambisjon at bestandene av jerv og gaupe er jevnt fordelt innenfor sine respektive forvaltningsområder.

Forebyggende og konfliktdependende midler (FKT-midler)

Forskrift om tilskudd til forebyggende tiltak mot rovviltskader og konfliktdependende tiltak (FKT-forskriften) setter rammer for bruken av midler til forebyggende og konfliktdependende tiltak med tanke på rovviltskader. Rovviltnemnda får hvert år tildelt midler over statsbudsjettet, hvor store deler skal brukes på forebyggende tiltak mot rovviltskader og konfliktdependende tiltak. Forvaltningsplanen skal si noe om hvordan rovviltnemnda vil prioritere midler til forebyggende og konfliktdependende tiltak innenfor regionen i tråd med prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning. Ansvar for behandling av FKT-søknader ligger til Statsforvalteren, mens rovviltnemnda kan styre hvilke tiltak som skal prioriteres. Dette ved å fordele midlene på de to fylkene, prioritere hvor stor andel av midlene som skal øremerkes for lokal kunnskapsinnhenting og konfliktdependende tiltak, og hvor stor del som skal brukes på forebyggende tiltak.

Rovviltnemnda foreslår følgende hovedprioriteringer ved bruk av midler til forebyggende tiltak (uprioritert rekkefølge):

- Forebyggende tiltak skal prioriteres innenfor forvaltningsområdene for de ulike rovviltartene, samt i områder utenfor forvaltningsområdene med store årvisse tap forvoldt av fredet rovvilt.
- Tiltakene bør være direkte tapsforebyggende og ha så liten skadeforskyvende effekt som mulig.
- Tiltakene skal være praktisk og økonomisk gjennomførbare.
- Søknader fra reinbeitedistrikt og beitelag skal prioriteres foran søknader fra enkelt reineiere og enkeltbrukere.

Rovviltnemnda foreslår følgende hovedprioriteringer ved bruk av midler til konfliktdempende tiltak (uprioritert rekkefølge):

- Tiltak rettet mot barn og ungdom.
- Tiltak som bidrar til å styrke, videreutvikle og effektivisere det kommunale og interkommunale skadefellingsarbeidet for en mer rask og effektiv skadefelling.
- Tiltak som bidrar til å avklare tapsforhold på utmarksbeite.
- Tiltak som effektiviserer bestandsregulering.

Forvaltning av rovvilt i kalvingsområder for tamrein

Kalvingsområdene for mange av reinbeitedistriktene i region 6 overlapper med forvaltningsområder for rovvilt. Dette er svært utfordrende for reindriften og for forvaltninga av rovvilt. I områder med overlapp mellom kalvingsområder og forvaltningsområder nedfelte forrige rovviltnemnd egne retninglinjer for forvaltning av rovvilt i kalvingsområdene. Rovviltnemnda foreslås at disse videreføres med noen endringer:

- Lavere terskel for å innvilge skadefellingstillatelse før og under kalvingsperioden.
- Rovviltnemnda skal signalisere ovenfor Miljødirektoratet at kalvingsområdene, samt reinbeitedistrikt med stor rovviltbelastning, skal prioriteres i forbindelse med eventuelle ekstraordinære uttak. Ekstraordinære uttak skal fortrinnsvis gjøres før kalvingsperioden.
- Skal prioriteres med tanke på FKT-midler dersom uttak av skadevoldende rovvilt ikke er aktuelt.
- Reinbeitedistriktets samlede rovviltbelastning skal tillegges vekt i beslutninger.

Drøftinger:

Fylkesdirektøren ser positivt på at den regionale forvaltningsplanen for rovvilt for region 6 spisses mer mot hva som ligger innenfor rovviltnemndas myndighet. Planforslaget er dermed kortet ned en del fra dagens plan og har fått en mer lettest form og layout. Det er ikke de store endringene i innholdet i planen, siden rovviltnemnda ønsker forutsigbarhet innen rovviltforvaltningen i regionen.

Forvaltningsområdet for bjørn

Forvaltningsområdet for bjørn ansees som stort nok for å nå bestandsmålet om tre årlige ynglinger. NINA-rapport 1952 sier imidlertid at det vil ta lang tid å nå bestandsmålet så

lenge svensk bjørneforvaltning opprettholder sin avskyting i grenseområdet mot region 6. Grenseområdene på svensk side er viktige områder for Samebyene (tilsvarende reinbeitedistrikt i Norge). Topografien med mye fjell og store innsjøer i midten av forvaltningsområdet gjør at de mest egne habitatene for bjørn er i ytterkantene av forvaltningsområdet, da særlig i sør og vest. Dette gjør at beitedyr i beiteprioritert område som grenser mot forvaltningsområdet for bjørn er utsatt for skade. Det er utfordrende å nå et mål om tre beregna årlige ynglinger innenfor forvaltningsområdet samtidig som utmarksbeite skal opprettholdes i områdene sør og vest for forvaltningsområdet. Forvaltningsområdet skal ikke utvides av hensyn til beitenæringa.

Fylkesdirektøren mener det bør gjøres en vurdering rundt hva som skal til for å nå bestandsmålet. Høringsdokumentene inneholder ingen informasjon rundt hva rovviltnemnda tenker rundt dette. Bør det jobbes for å få på plass et samarbeid med svensk forvaltning av bjørn? Er bestandsmålet for bjørn urealistisk høyt med tanke på forvaltningsområdets utforming og utmarksbeite i områdene rundt? Er utforminga av forvaltningsområdet god nok? Det er utfordrende å få til ei god differensiert forvaltning, hvor både beitenæringa og rovvilt ivaretas. Det er gitt flere skadefellingstillatelser på bjørn i Namdalen i beiteprioriterte områder de siste årene. Nå i sommer ble det fra Klima- og Miljødepartementet gitt skadefellingstillatelse på binne med to unger i Snåsa kommune som har gjort skader på sau de siste tre årene. Dette viser at det sannsynligvis alltid vil være ei utfordring med bjørn som tar sau i grenseområdene til forvaltningsområdet for bjørn. Hvis bestandsmålet på 3 årlige ynglinger nås over flere år i Namdalen, hvordan vil tapssituasjonen for beitenæringa i områdene som grenser til forvaltningsområdet være?

Forvaltningsområde for gaupe og jerv

Fylkesdirektøren har ingen innvendinger mot de mindre endringene som foreslås for forvaltningsområdet for gaupe og jerv. Endringene som foreslås har liten praktisk betydning.

Fylkesdirektøren støtter at rovviltnemnda tar initiativ for å få til et samarbeid med region 3 for felles forvaltning av den sørnorske jervebestanden. Forvaltningsområdet for jerv i Møre og Romsdal er ikke sammenhengende med øvrige forvaltningsområde for jerv i region 6, men det grenser til forvaltningsområdet for jerv i region 3. Delt forvaltning mellom regioner av en felles jervebestand er ulogisk. Det vil være mer praktisk med felles forvaltning i dette området da fordeling av ynglinger og skadeomfang varierer fra år til år over fylkesgrensa. Det bør jobbes for felles jervesone med felles bestandsmål.

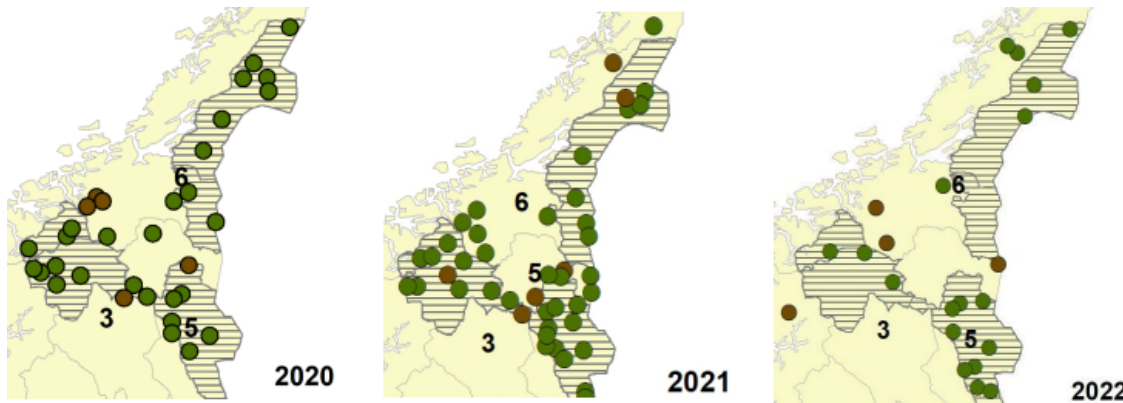
Rovvilt og tamrein

Reindriftsnæringa er spesielt utsatt for rovvilttap da reinen beiter i utmark hele året. Forvaltningsområder for både gaupe, jerv og bjørn overlapper med kalvingsområder for en del av reinbeitedistriktene. Alt av kalvingsland til Østre Namdal reinbeitedistrikt og Luru reinbeitedistrikt ligger innenfor forvaltningsområdet for både bjørn og jerv. Kalvingslandet til Skjækerfjell, Færen, Essand og Riast/Hylling reinbeitedistrikt ligger i stor grad innafor forvaltningsområdet for jerv og gaupe.

Utfordringa med tap av rein til jerv er størst i Indre Namdal og da særlig Luru reinbeitedistrikt (www.rovbase.no). Det er Luru og Østre Namdal reinbeitedistrikt som har fått erstattet flest dyr som tapt til rovvilt de siste årene. Det foreslås i den nye forvaltningsplanen at det maksimum skal være to årlige ynglinger av jerv innenfor hvert

enkelt reinbeitedistrikt. Høringsdokumentene inneholder imidlertid ingenting om hvordan rovviltnemnda har planlagt at dette skal følges opp. Rovviltnemnda har ikke myndighet til å iverksette skadefelling eller ekstraordinære uttak av rovvilt. Rovviltnemnda kan imidlertid signalisere ovenfor Miljødirektoratet hvilke områder som bør prioriteres med tanke på ekstraordinære uttak av jerv. Hvordan dette vektlegges av Miljødirektoratet kjenner ikke fylkesdirektøren til.

Det er vanskelig å finne oversikter over ynglinger av jerv innenfor hvert enkelt reinbeitedistrikt. Norsk institutt for naturforskning gir hvert år ut rapporter over jerveynglinger i landet. Disse viser antall ynglinger og hvor disse har vært, men kartene er lite detaljerte i og med at dette er informasjon som er unntatt offentligheten (figur 4). Kartene eigner seg best til å se ynglinger fordelt på regionnivå.

Figur 4: Oversikt over registrerte ynglinger av jerv per år i perioden 2020-2022. Brune sirkler er ynglinger hvor tisper og/eller valper er avlivet gjennom ekstraordinært hiuttak. Skraverte områder er forvaltningsområder for jerv. Kartutsnittene er hentet fra NINA-rapporter 1874, 2031 og 2179.

Figur 4 viser en nedgang i antall registrerte jerveynglinger i 2022. I følge «jervtelleren» på Rovdata sine nettsider ser man imidlertid at det i 2023 er en økning til 15 registrerte ynglinger i regionen. Dette viser at antall ynglinger av jerv ligger godt over bestandsmålet på 10 årlige ynglinger for region 6. Med tanke på tapssituasjonen som reindrifta og landbruket opplever til jerv bør det bære et mål å få redusert gjennomsnittlig antall ynglinger ned mot bestandsmålet. Tiltak som effektiviserer lisensfelling er helt klart å foretrekke, da ekstraordinære hiuttak er kontroversielt og bør unngås hvis mulig.

Økonomiske konsekvenser

Ingen direkte konsekvenser av høringsuttalelsen.

Konsekvenser for klima og miljø

Både artsforvaltning, reindrift og jordbruket påvirkes av forvaltningsplanen, men det nye planforslaget fører ikke til endringer fra dagens forvaltningsplan.

Konsekvenser for folkehelse

Ingen direkte konsekvenser av høringsuttalelsen. Tap av beitedyr kan ha betydning for helse, trivsel og livskvalitet til dem som opplever å miste sine beitedyr. Samtidig er rovvilt i naturen en berikelse for mange.

Fylkesdirektörens konklusjon:

Fylkesdirektören støtter forslaget til ny forvaltningsplan for rovvilt i region 6 Midt-Norge. Fylkesdirektören mener rovviltnemnda bør se nærmere på hva som bør gjøres med tanke på å nå bestandsmålet for björn eller om tre årlige ynglinger er realistisk i regionen. Fylkesdirektören mener det er fornuftig å få til et samarbeid om felles forvaltning av den sørnorske jervebestanden. Rovviltnemnda bør også jobbe for å redusere tapene som enkelte reinbeitedistrikt opplever.